

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14Csp/162/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216216510
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4216216510.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, v konaní zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanej: K.. Q. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom N. XXX/XX, J., v konaní zastúpenej W. A., bytom E. XXXX/XX, J., o zaplatenie sumy 2.739,60 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaná **n e m á** právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 10.10.2016 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 2.811,60 € s príslušenstvom a náhradu trov konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 18.7.2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 5.613,60 €, ktoré sa žalovaná zaviazala splatiť 60 mesačnými splátkami po 93,56 €. Žalovaná titulom pôžičky uhradila len sumu 1.285,60 €. Keďže žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, listom zo dňa 16.10.2013 ju vyzval na okamžitú úhradu celej dlžnej sumy naraz, pričom žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Tiež si uplatnil na zaplatenie sumu nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 42,- € a úrok z omeškania z dlžnej sumy počnúc od 25.10.2013 do zaplatenia ako i náhradu trov konania.

2. Po zmene účastníka na strane žalobcu, o ktorej súd rozhodol uznesením č.k. 14Csp/162/2016-26 zo dňa 30.1.2017, žalobca písomným podaním zo dňa 21.6.2017 vzal podanú žalobu v časti o zaplatenie sumy 42,- € titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky s príslušenstvom a v časti o zaplatenie sumy 30,- € titulom úhrad žalovanej (10,- € dňa 3.10.2016, 10,- € dňa 2.11.2016 a 10,- € dňa 25.11.2016) s príslušenstvom späť a konanie žiadal v tejto časti zastaviť. Následne súd vo veci vydal dňa 25.7.2017 platobný rozkaz č.k. 14Csp/162/2016-32. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná včas odpor. V podanom odpore namietala aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, keď v čase postúpenia pohľadávky žalobca nebol subjektom registrovaným v registri veriteľov oprávnených poskytovať spotrebiteľské úvery a takéto povolenie získal až dňa 5.8.2016. Tiež poukázala na porušenie ustanovení zákona č. 122/2013 Z.z. v súvislosti s ochranou osobných údajov. Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 19.9.2016 považovala len za účelový dokument, pretože žalobca vystupoval aktívne ako vlastník pohľadávky už pred 23.6.2014, keď ju kontaktoval za účelom vymáhania pohľadávky. Vyslovila záver, že k postúpeniu pohľadávky došlo ešte pred 23.6.2014, v čase, keď žalobca nebol držiteľom povolenia NBS pre nebankových veriteľov pre poskytovanie spotrebiteľských úverov a ich spravovanie. Z dôvodu podania odporu súd vydaný platobný rozkaz uznesením č.k. 14Csp/162/2016-44 zo dňa 22.9.2017 zrušil v celom rozsahu.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odporu uviedol, že medzi ním a jeho právnym predchodcom existoval v čase pred postúpením pohľadávky zmluvný vzťah majúci charakter mandátnej zmluvy, na základe ktorej vykonával pre mandanta činnosť spojenú s vymáhaním jeho pohľadávky. Pokiaľ ide o námietku žalovanej ohľadne povolenia poskytovania spotrebiteľských úverov konštatoval, že on nebol poskytovateľom spotrebiteľského úveru žalovanej, keď jeho právny predchodca ako subjekt, ktorý žalovanej spotrebiteľský úver skutočne poskytol, takéto povolenie mal. Tiež poukázal na to, že je držiteľom licencie udelenej NBS, na základe ktorej mohol nadobudnúť splatnú pohľadávku titulom spotrebiteľského úveru. Svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore preukazoval zaslaním oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 20.12.2016 jeho právnym predchodcom žalovanej.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 14Csp/162/2016-62 zo dňa 12.2.2018 tak, že podanej žalobe vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včas odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č.k. 7Co/153/2018-102 zo dňa 20.6.2019, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V zrušujúcom uznesení odvolací súd konštatoval nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie o tom, že k zosplateniu úveru došlo na základe nezaplatenej splátky splatnej dňa 20.10.2013. Poukázal na predložený prehľad splátok a úhrad, z ktorého vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok splatných v mesiacoch máj 2013 a jún 2013, čomu zodpovedá i znenie písomného podania veriteľa o zosplatení úveru zo dňa 16.10.2013. Odvolací súd dal za pravdu námietke žalovanej, že plynutie premičacej doby sa nemohlo začať od 20.10.2013, ale je potrebné vychádzať z ustanovenia § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že začiatok plynutia premičacej doby nie je viazaný na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ale na dátum zročnosti tej neuhradenej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh. Súdu prvej inštancie uložil doplniť dokazovanie (vo vzťahu ku skutočnosti, kedy právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú na omeškané splátky a na možnosť zosplatenia dlhu, ku skutočnosti, z čoho pozostáva žalovaná suma, ktoré neuhradené splátky a v akej výške boli do nej zahrnuté), opätovne preskúmať uplatnený nárok žalobcu v zmysle záverov odvolacieho súdu a vo veci rozhodnúť.

5. Po vrátení veci z odvolacieho súdu, tunajší súd postupujúc podľa vyššie uvedeného uznesenia odvolacieho súdu, vyzval žalobcu v zmysle § 150 ods. 2 CSP na doplnenie skutkových tvrdení v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu v lehote 20 dní od doručenia výzvy. Predmetná výzva bola doručená právnemu zástupcovi žalobcu dňa 24.1.2020, žalobca v stanovenej lehote na výzvu súdu nereagoval. Až podaním doručeným súdu dňa 30.4.2020 právny zástupca žalobcu poukázal na výzvy právneho predchodcu žalobcu, ktorých doručenie žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 16.8.2019 potvrdila (výzva k úhrade zo dňa 28.6.2013, výzva k úhrade zo dňa 10.8.2013). Doplnil, že žalovaná suma vo výške 2.739,60 € pozostáva z predčasne zosplatenej istiny úveru v sume 2.651,80 € k 20.11.2013 a časti nezaplatenej úverovej splátky splatnej dňa 20.10.2013 v sume 87,80 €. Na preukázanie uvedeného poukázal na predložený prehľad splátok a úhrad. Vznesenú námietku premičania uplatneného nároku zo strany žalovanej považoval za nedôvodnú v celom rozsahu, keď žaloba bola podaná v lehote pred uplynutím 3 ročnej premičacej doby. Doplnil, že námietka premičania neobstojí aj vo svetle listiny - uznania dlhu žalovanou, ktorú predložil spolu s vyjadrením. Zotrval na podanej žalobe a tejto žiadal v plnom rozsahu vyhovieť.

6. Súd vec prejednal na ústnom pojednávaní vykonanom v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní vopred ospravedlnil a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Ústneho pojednávania sa zúčastnil splnomocnený zástupca žalovanej, ktorý súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci napriek nedodržaniu lehoty v zmysle § 178 ods. 2 CSP. Po vypočutí si prednesu splnomocneného zástupcu žalovanej, oboznámení sa s obsahom listín tvoriacich súdny spis a to žiadosťou o poskytnutie najľahšej pôžičky zo dňa 18.7.2012, obchodnými podmienkami, oznámením o schválení žiadosti o poskytnutie pôžičky, predžalobnou upomienkou, prehľadom splátok a úhrad, uznesením č.k. 14Csp/162/2016-26 zo dňa 30.1.2017, oznámením o postúpení pohľadávky, podacím hárkom, čiastočným späťvzatím žaloby zo dňa 21.6.2017, platobným rozkazom č.k. 14Csp/162/2016-32 zo dňa 25.7.2017, odporom, listinou označenou ako subjekty finančného trhu, urgenciou, listinou označenou ako postúpenie prípadu, uznesením č.k. 14Csp/162/2017-44 zo dňa 22.9.2017, vyjadrením žalobcu k odporu, vyjadrením žalovanej, rozsudkom č.k. 14Csp/162/2016-62 zo dňa 12.2.2018, odvolaním žalovanej, uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 7Co/153/2018-102 zo dňa 20.6.2019, podaním žalovanej zo dňa 16.8.2019, výzvou na úhradu dlhu zo dňa 3.6.2014, výpismi z registra

veriteľov, výpisom subjektov finančného trhu, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.11.2013, upomienkou zo dňa 29.5.2013, upomienkou zo dňa 28.6.2013, upomienkou zo dňa 10.8.2013, predžalobnou upomienkou zo dňa 7.9.2013, vyjadrením žalobcu doručeným súdu dňa 30.4.2020 ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

7. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., žalobca ku dňu 14.12.2016 nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči žalovanej titulom zmluvy č. 7111240 zo dňa 18.7.2012, ktorá je predmetom tohto konania. Tunajší súd uznesením č.k. 14Csp/162/2016-26 zo dňa 30.1.2017 pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu (spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.) do konania vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. (v súčasnej dobe s obchodným menom: Intrum Slovakia s.r.o.).

8. Ako vyplynulo z predložených listinných dôkazných prostriedkov, žalovaná dňa 18.7.2012 podala právnenému predchodcovi žalobcu žiadosť o poskytnutie najľahšej pôžičky vo výške 3.000,- €, ktorá mala byť splatená 60 splátkami po 93,56 € mesačne. Celkové náklady spojené s pôžičkou boli v žiadosti vyčíslené na sumu vo výške 2.613,60 € a teda žalovaná mala titulom pôžičky uhradiť celkove sumu 5.613,60 €. Ročná úroková sadzba bola v žiadosti ustálená vo výške 32 % ročne, RPMN vo výške 32 % pri priemernej RPMN vo výške 21,68 %. Termín konečnej splatnosti bol v žiadosti ustálený na mesiac júl 2017. K uzavretiu zmluvy došlo dňa 18.7.2012 akceptovaním návrhu žalovanej právnym predchodcom žalobcu (o tejto skutočnosti bola žalovaná upovedomená písomným oznámením právneho predchodcu žalobcu, v ktorom podaní boli zhrnuté základné údaje o výške pôžičky, výške mesačnej splátky, počte splátok, výške celkových nákladov spotrebiteľa, výške ročnej úrokovej sadzby, výške RPMN, výške priemernej RPMN, dni splatnosti jednotlivých splátok, platobných údajov pre úhradu splátok). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky. Ako vyplynulo z podania právneho predchodcu žalobcu zo dňa 16.10.2013, tento pre neplnenie zmluvných podmienok zo strany žalovanej túto vyzval na úhradu dlžnej sumy naraz vo výške 4.706,08 € do 3 dní od doručenia upomienky. Doklad o odoslaní a doručení predmetnej upomienky v priebehu konania predložený nebol. Ako vyplynulo z predloženého prehľadu splátok a úhrad, žalovaná celkove titulom zmluvy s právnym predchodcom žalobcu do podania žaloby uhradila sumu 1.285,60 €. Po podaní žaloby žalovaná uhradila sumu 30,- € a to 10,- € dňa 3.10.2016, 10,- € dňa 2.11.2016 a 10,- € dňa 25.11.2016.

9. Splnomocnený zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 12.2.2018 vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, keď k zosplatneniu úveru došlo dňa 16.10.2016 pre neuhradenie splátky splatnej dňa 20.8.2013. Preto podľa jeho názoru došlo k uplynutiu premlčacej doby dňa 20.8.2016, teda pred podaním žaloby na súd. Preto navrhol podanú žalobu zamietnuť a o trovách rozhodnúť tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania. Na vzniesenej námietke premlčania zotrval splnomocnený zástupca žalovanej i na pojednávaní dňa 4.5.2020 (po vrátení veci z odvolacieho súdu, ktorý v poradí prvý rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie), keď poukázal i na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, ktorého označil za subjekt, ktorý nebol oprávnený nadobudnúť pohľadávku svojho právneho predchodcu, keďže v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok nebol registrovaný v registri veriteľov vedenom NBS. Mal za to, že žalobca nebol oprávnený predmetný úver spravovať, keď licenciu od NBS získal až po uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávok. Vyslovil názor, že v danom prípade sa žalobcovi nevyplatilo čakanie s motiváciou navýšenia dlžnej sumy, nakoľko k podaniu žaloby došlo až po uplynutí premlčacej doby a žalobca by si to mal uznať. Konanie žalobcu vo vzťahu k spravovaniu pohľadávok vo viacerých úverových prípadoch považoval za nezákonné podnikanie.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Predmetom tohto sporu je uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy titulom zmluvy o pôžičke č. 7111240 uzavretej medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 18.7.2012.

12. Vo vzťahu k vnesenej námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd vykonaným dokazovaním opätovne dospel k záveru, že žalobca je v tomto spore aktívne vecne legitimovaným subjektom, ktorý na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nadobudol pohľadávku, ktorej časť je predmetom tohto sporu, pričom v čase postúpenia pohľadávky bol subjektom oprávneným poskytovať a spravovať spotrebiteľské úvery (takéto oprávnenie žalobca získal dňa 5.8.2016, čo vyplýva z listiny označenej ako subjekty finančného trhu založenej na č.l. 36 spisu, ako aj z listiny založenej na č.l. 130 spisu, z ktorej vyplýva, že dňom 5.8.2016 žalobca získal od NBS povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov), pričom k

nadobudnutiu pohľadávky voči žalovanej na základe zmluvy o postúpení pohľadávok došlo až po udelení povolenia žalobcovi zo strany NBS). To, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok žalobca disponoval predmetným povolením (licenciou) uviedla aj sama žalovaná vo svojom písomnom podaní - odpore, v ktorom vzniesla námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. Skutočnosť, že žalobca v čase pred nadobudnutím predmetnej pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok kontaktoval žalovanú za účelom vymoženia pohľadávky, je v tomto spore irelevantná. Súd však v tejto súvislosti za účelom vysporiadania sa s námietkou žalovanej ale podotýka, že možnosť poskytovať takúto službu upravuje slovenský právny poriadok, ktorý pozná niekoľko inštitútov, ktoré by bolo možné využiť na tento účel (napr. mandátna zmluva). S ohľadom na uvedené súd vyhodnotil námietku žalovanej ohľadne nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore opätovne ako nedôvodnú.

13. Následne sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku, ktorú vzniesol splnomocnený zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 12.2.2018 a na ktorej žalovaná zotrvala i v priebehu ďalšieho konania. Súd pre vyhodnotenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania považuje za dôležité ustáliť, že predmetom sporu je nárok na zaplatenie dlžnej sumy z titulu zmluvy o pôžičke č. 7111240 zo dňa 18.7.2012, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej za odplatu finančné prostriedky vo výške 3.000,- €. Poskytnuté finančné prostriedky spolu s odplatom sa žalovaná zaviazala splatiť 60 mesačnými splátkami po 93,56 €. I keď predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovanej, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere (súd zmluvu o pôžičke zo dňa 18.7.2012 vyhodnotil vychádzajúc z poskytnutého plnenia ako zmluvu o úvere, keďže išlo o poskytnutie finančných prostriedkov za odplatu) a táto predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetnú zmluvu je potrebné považovať i za zmluvu spotrebiteľskú a na žalovanú hľadieť ako na spotrebiteľa (keď v tomto smere žalobca netvrdil a ani nepreukázal opak), pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). Táto zmluva podlieha tiež režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože bola uzavretá medzi veriteľom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti poskytovanie úverov a pôžičiek a na druhej strane spotrebiteľom ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Skutočnosť, že v danom prípade bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver medzi stranami sporná nebola.

14. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania, splnomocnený zástupca žalovanej začiatok plynutia premlčacej doby ustálil na deň 20.8.2013, kedy bola splatná splátka, pre omeškanie úhrady ktorej podľa jeho názoru došlo k zosplatneniu celého spotrebiteľského úveru. Súd v tejto súvislosti uvádza, že ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka upravuje možnosť dohody zmluvných strán o splnení dlhu v splátkach. Na túto dohodu potom nadväzuje aj taká dohoda (veta druhá ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka), podľa ktorej, ak dlžník nesplní niektorú zo splátok, stane sa zročným celý dlh (dohoda o strate výhody splátok), v takom prípade premlčacia doba vo vzťahu k celému dlhu začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka treba vykladať vo väzbe na právne dôsledky upravené v § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré obmedzuje veriteľa v práve požadovať splatenie celého dlhu. Ak veriteľ využije svoje právo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a oznámi dlžníkovi, že trvá na zaplatení celej pohľadávky, potom premlčacia doba v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pričom právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľ mohol uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Ako vyplývalo z predžalobnej upomienky zo dňa 7.9.2013 (č.l. 136 spisu), týmto podaním právny

predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že má nedoplatok titulom zmluvy č. 7111240 zo dňa 18.7.2012 v celkovej výške 299,40 € s tým, že v prípade neuhradenia dlžných splátok bude požadovať úhradu celej pohľadávky naraz. Tomuto podaniu predchádzala upomienka - výzva k úhrade I. zo dňa 29.5.2013, v ktorej bola žalovaná upozornená na neuhradenie splátky vo výške 93,56 €, upomienka - výzva k úhrade II. zo dňa 28.6.2013, ktorou bola žalovaná upozornená na neuhradenie splátok celkovo vo výške 196,48 €, upomienka - výzva k úhrade II. zo dňa 10.8.2013, ktorou bola žalovaná upozornená na neuhradenie splátok celkovo vo výške 205,84 €. Vychádzajúc z prehľadu splátok a úhrad žalovaná neuhradila riadne a včas splátku splatnú máj 2013 vo výške 93,56 € ani splátku splatnú v mesiaci jún 2013 vo výške 93,56 €. Následne v mesiaci júl 2013 žalovaná dňa 29.7.2013 vykonala úhradu vo výške 93,56 €. Splátky splatné v mesiacoch august 2013 až október 2013 neuhradila, pričom právny predchodca žalobcu ku dňu 16.10.2013 vyhlásil predčasnú splatnosť celej pohľadávky. V danom prípade vychádzajúc z predžalobnej upomienky zo dňa 7.9.2013 ako aj z prehľadu splátok a úhrad, právny predchodca žalobcu (veriteľ) v predžalobnej upomienke vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy titulom splátok splatných v mesiacoch máj 2013, jún 2013 a august 2013 spolu so zmluvnou pokutou vo výške 10 % z dlžnej sumy v omeškaní, celkovo vo výške 299,40 € (3 splátky po 93,56 € = 280,68 € + zmluvná pokuta vo výške 18,72 €, ktorá suma vyplýva i z prehľadu splátok a úhrad na č.l. 8 spisu - stĺpec č. 4 - Pokuta). Keďže veriteľ mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí 3 mesiacov odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (teda až po uplynutí 3 mesiacov po splatnosti splátky splatnej v máji 2013), čo aj učinil podaním zo dňa 7.9.2013, vychádzajúc z ustanovenia § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka zročnosťou splátky splatnej v mesiaci máj 2013 začala plynúť trojročná premlčacia doba pre uplatnenie práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu. Počnúc dňom 20.3.2013 začala veriteľovi plynúť premlčacia doba pre uplatnenie nároku na súde. Keďže žaloba bola v danom prípade podaná na súde až dňa 10.10.2016, k uplatneniu nároku došlo až po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Preto súd vyhodnotil vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku ako dôvodnú a žalobu z tohto dôvodu zamietol.

15. Pokiaľ ide o žalobcom predloženú listinu - dohoda o uznaní dlhu a jeho splácaní zo dňa 13.3.2014 (súdu doručená dňa 30.4.2020), súd postupujúc podľa § 153 CSP aplikujúc ustanovenia sudcovskej koncentrácie konania, na tento prostriedok procesného útoku žalobcu neprihliadol, keď tento nebol uplatnený včas (a to ani spolu s podanou žalobou, ani v priebehu konania, hoci výzvou zo dňa 15.7.2019 (ktorá bola právnemu zástupcovi žalobcu doručená dňa 16.7.2019) bol vyzvaný na oznámenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, ktoré v konaní navrhuje, resp. mieni uplatniť.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa 255 ods. 1 a § 396 CSP, keď žalovaná bola tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania plne úspešná. Nakoľko však žalovanej v súvislosti s prvoinštančným i odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli, súd vyslovil, že žalovaná nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, ak odvolanie s prílohami nebude predložené v potrebnom počte vyhotovení, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 veta posledná CSP).